

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Behaalosecha | Sicha 4

(1) פרשתינו י”ד, י”ז

וְעַתָּה יִגְדַל־נָא כַח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

Now, please, let the strength of the Lord be increased, as You spoke, saying.

(2) זהר פרשתינו קס”א, א’

וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח יי. רבי אַחַא וְרַבִּי יוֹסִי אַמְרִי, זָכָא אִינוּן יִשְׂרָאֵל מַעֲמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת דְּעֵלְמָא. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ, וְאֲתַכְנִי בְּהוּ, וְאֲתַפְּאֵר בְּהוּ, דְּהָא עֵלְמָא לֹא אַבְרִי אֶלָּא בְּגִינְיָהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דִּישְׁתַּדְלוּן בְּאוּרִינְתָא, בְּגִין דְּחַד בְּחַד אֲתַקְשְׁרוּן. וְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּהָא עֵלְמָא, אִינוּן קִיּוּמָא דִּילֵיהּ, וְקִיּוּמָא דְכָל שְׂאֵר עַמִּין, אִימְתִי בְּזַמַּן דְּעַבְדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיָּהוּן.

(3) אבות פרק ג', משנה י”ד

חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאוּ בְּנִים לְמַקְוֹם, חֲבֵה יִתְּרָה נּוֹדְעַת לְהֵם שְׁנִקְרָאוּ בְּנִים לְמַקְוֹם, שְׁנֵאמַר: בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם.

Beloved are Israel, for they are called children of G-d; it is a sign of even greater love that it has been made known to them that they are called children of G-d, as it is stated: "You are children of the L-rd your G-d" (Deuteronomy 14:1).

(4) ליקוטי לוי יצחק

הג' לשונות הוא.. לנגד הג' חלוקות שבישראל. כהנים לוויים ישראלים שהם לנגד חג"ת. אתרעי בכהנים חסד.. ואתכני בהו לויים גבורה.. ואתפאר בהו בישראלים תפארת.. שהם בחינת לב.. והוא ישראל שהם הלב של כל העולם.

These three terms correspond to the three types of Yidden, which in turn corresponds to the three Sefirot of Chessed, Gevurah and Tiferes. This is the idea of heart - which the Yidden are referred to as the 'heart of the world'.

5) בראשית רבה פ"א, ד'

רבי הונא ורבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רבי יצחק אמרו, מחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר, משל למלך שהיה נשוי למטרונה אחת, ולא היה לו ממנה בן, פעם אחת נמצא המלך עובר בשוק, אמר טלו מילנין וקלמין זו לבני, והיו הכל אומרים, בן אין לו והוא אומר טלו מילנין וקלמין זו לבני, חזרו ואמרו המלך אסטרוולוגוס גדול הוא, אלולי שצפה המלך שהוא עתיד להעמיד ממנה בן לא היה אומר טלו מילנין וקלמין לבני. כך אלולי שצפה הקדוש ברוך הוא שאחר עשרים וששה דורות ישראל עתידין לקבל את התורה, לא היה כותב בתורה צו את בני ישראל, דבר אל בני ישראל.

Rabbi Hunna and Rabbi Yirmiyah in the name of Rabbi Shmuel the son of Rabbi Yitzchak said: The thought of Israel was before everything. This is like a king who was married to a woman and did not have a son. One time the king was in the market and said: "Take this ink and pen for my son." They said: "He does not have a son." He replied: "Take them; the king must expect a son, because otherwise he would not command that the ink and pen be taken." Similarly, if there was no expectation of Israel receiving it after 26 generations, God would not have written in the Torah: "Command the children of Israel" or "Speak to the children of Israel."

ג

6) במדבר רבה פרשתנו פט"ז, כ"ב

רבון כל העולמים עשה בשבילך (במדבר יד, יז): ועתה יגדל נא כח ה', ויתנצח מדת רחמים למדת הדין, (במדבר יד, יז): כאשר דברת לאמר, אני אמרתי לפניך באיזה מדה אתה דן את עולמך (שמות לג, יג): הודיעני נא את דרכיך, העברת ממני (שמות לד, ו): ויעבר ה' על פניו ויקרא, אותה המדה שאמרתי לי קיים (שמות לד, ו): ה' ה' אל רחום וחנון (במדבר יד, יט): סלח נא. קבל הקדוש ברוך הוא את דבריו והודה לו (במדבר יד, כ): ויאמר ה' סלחתי כדברך, שכן עתידים המצרים לומר כדברך.

Master of the universe, act on Your behalf. (Numb. 14:17) "So now please let the power of the Lord increase," and let the principle of mercy overcome the principle of justice. (Ibid., cont.) "As you have promised, saying": I said to You, "With what principle do You judge Your world," as stated (in Exod. 33:13) "Please make Your ways known to me." So you removed (rt.: 'br) [the principle of justice] from me (according to Exod. 34:6), "And the Lord passed by (rt.: 'br) [before] him, and proclaimed." Fulfill that principle of which You told me; (according to Exod. 34:6) "The Lord, the Lord is of long patience, of great kindness..." (Numb. 14:19) "Please pardon [the sin of this people]." The Holy One, blessed be He, accepted his words and conceded to him, [as stated] (Numb. 14:20), "Then the Lord said, 'I have pardoned like your words.'" As truly in the future, Egypt will say like your words.

7) בראשית רבה פי"ז, ד'

ואני מה שמי, אמר לו לך נאה להקראות אדני, שאתה אדון לכל בריותיך.

And I, [God said], what is my name? He said to him: It would be right for you to be called my Lord /Adonai, since you are lord/adon to all the creatures.

ד

8 פרשתינו י"ג, ל"א

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַל לָעֲלוֹת אֶל-הָעָם כִּי-חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ:

But the men who went up with him said, "We are unable to go up against the people, for they are stronger than we.

9 סוטה ל"ה, א'

וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַל וְגו' אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַר פָּפָא דְבַר גְּדוּל דְּבַרוּ מְרַגְלִים בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כִּי חָזַק הוּא מִמֶּנּוּ אֶל תִּקְרִי מִמֶּנּוּ אֶלָּא מִמֶּנּוּ כְּבִיכּוֹל אֶפִּילוּ בְּעַל הַבַּיִת אֵינוּ יְכוֹל לְהוֹצִיא כְּלָיו מִשָּׁם

The verses continue: "But the men that went up with him said: We are not able to go up against the people; as they are stronger than us" (Numbers 13:31). Rabbi Ḥanina bar Pappa says: The spies said a serious statement at that moment. When they said: "They are stronger," do not read the phrase as: Stronger than us [mimmennu], but rather read it as: Stronger than Him [mimmennu], meaning that even the Homeowner, God, is unable to remove His belongings from there, as it were. The spies were speaking heresy and claiming that the Canaanites were stronger than God Himself.

10 ריש פרשת בהר

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שָׁבַת לַיהוָה:

Speak to the children of Israel and you shall say to them: When you come to the land that I am giving you, the land shall rest a Sabbath to the Lord.

שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאַסְפֹּת אֶת-תְּבוּאָתָהּ:

You may sow your field for six years, and for six years you may prune your vineyard, and gather in its produce,

11 ברכות ל"ה, ב'

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר: אֶפְשָׁר אָדָם חוֹרֵשׁ בְּשַׁעַת חֲרִישָׁהּ, וְזוֹרֵעַ בְּשַׁעַת זְרִיעָהּ, וְקוֹצֵר בְּשַׁעַת קְצִירָהּ, וְדֹשׁ בְּשַׁעַת דִּישָׁהּ, וְזוֹרֵה בְּשַׁעַת הַרוּחַ, תוֹרָה מֵה תָּהָא עֲלֵיהָ? אֶלָּא בְּזִמְנַן שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוּם — מְלַאכְתָּן נַעֲשִׂית עַל יְדֵי אַחֲרִים, שְׁנֵאמַר: "וְעַמְדוּ זָרִים וְרַעוּ צֹאנְכֶם וְגו'", וּבְזִמְנַן שְׁאִין יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוּם — מְלַאכְתָּן נַעֲשִׂית עַל יְדֵי עַצְמָן, שְׁנֵאמַר: "וְאַסְפֹּת דְגַנְךָ". וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמְלַאכְתָּ אַחֲרִים נַעֲשִׂית עַל יְדֵן, שְׁנֵאמַר: "וְעַבְדְּתָ אֶת אוֹיְבֶיךָ וְגו'".

Rabbi Shimon ben Yoḥai says: Is it possible that a person plows in the plowing season and sows in the sowing season and harvests in the harvest season and threshes in the threshing season and winnows in the windy season, as grain is separated from the chaff by means of the wind, and is constantly busy; what will become of Torah? Rather, one must dedicate himself exclusively to Torah at the expense of other endeavors; as when Israel performs God's will, their work is performed by others, as it is stated: "And strangers will stand and feed your flocks,

and foreigners will be your plowmen and your vinedressers” (Isaiah 61:5). When Israel does not perform God’s will, their work is performed by them themselves, as it is stated: “And you shall gather your grain.” Moreover, if Israel fails to perform God’s will, others’ work will be performed by them, as it is stated: “You shall serve your enemy whom God shall send against you, in hunger, in thirst, in nakedness and in want of all things” (Deuteronomy 28:48).

אָמַר אַבְיִי: הֲרֵבָה עָשׂוּ כְרַבֵּי יִשְׁמַעֵאל, וְעֲלֵתָה בְיָדוֹ. כְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּן יוֹחִי, וְלֹא עֲלֵתָה בְיָדוֹ.

Summing up this dispute, Abaye said: Although there is room for both opinions, many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Yishmael, and combined working for a living and learning Torah, and although they engaged in activities other than the study of Torah, were successful in their Torah study. Many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Shimon ben Yoḥai and were not successful in their Torah study. They were ultimately forced to abandon their Torah study altogether

12 פסחים ס"ד, ב'

נִכְנְסָה כֶּת רֵאשׁוֹנָה וְכוּ'. אֵיתִמַּר, אַבְיִי אָמַר: נִנְעְלוּ תַנּוּן. רַבָּא אָמַר: נִנְעְלִין תַנּוּן.

The mishna teaches that the first group entered, after which they closed the doors to the Temple courtyard. It was stated that the amora'im disagreed about the precise wording of the mishna. Abaye said: We learned in the mishna that the doors of the Temple courtyard miraculously closed by themselves. Rava said: We learned in the mishna that people would close the doors of the Temple courtyard at the appropriate time.

מֵאֵי בִּינְיֵיהוּ? אֵיכָא בִּינְיֵיהוּ לְמִסְמַךְ אַנְיָסָא. אַבְיִי אָמַר: נִנְעְלוּ תַנּוּן, כַּמָּה דְעֵילוּ מְעֵלוּ, וְסַמְכִין אַנְיָסָא. רַבָּא אָמַר: נִנְעְלִין תַנּוּן, וְלֹא סַמְכִין אַנְיָסָא.

What is the practical difference between them? The practical difference between them is with regard to whether we rely on a miracle. Abaye said: We learned in the mishna that the doors closed by themselves; as many people as entered, entered, and we rely on a miracle to close the doors so that an excessive number of people not enter and thus create a danger (Rabbeinu Ḥananel). Rava said: We learned in the mishna that people would close the doors, and we do not rely on a miracle to ensure that the courtyard not become overly crowded.

13 תניא ריש פרק ב'

ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה ממעל ממש כמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים ואתה נפחת בי וכמ"ש בזהר מאן דנפח מתוכיה נפח פי' מתוכיותו ומפנימיותו שתוכיותו ופנימיותו החיות שבאדם מוציא בנפיחתו בכח:

כך עד"מ נשמות ישראל עלו במחשבה כדכתיב בני בכורי ישראל בנים אתם לה' אלהיכם פי' כמו שהבן נמשך ממוח האב כך כביכול נשמת כל איש ישראל נמשכה ממחשבתו וחכמתו ית' דאיהו חכים ולא בחכמה ידיעא אלא הוא וחכמתו א'

The second soul of a Jew is truly a part of G-d above, as it is written, "And He breathed into his nostrils the breath of life," and "Thou didst breathe it [the soul] into me." And it is written in the

Zohar, "He who exhales, exhales from within him," that is to say, from his inwardness and his innermost, for it is something of his internal and innermost vitality that man emits through exhaling with force.

So, allegorically speaking, have the souls of Jews risen in the [Divine] thought, as it is written, "My firstborn son is Israel," and "Ye are children unto the Lord your G-d". That is to say, just as a child is derived from his father's brain, so— to use an anthropomorphism— the soul of each Israelite is derived from G-d's (blessed be He) thought and wisdom. For He is wise— but not through a know-able wisdom, because He and His wisdom are one;

14 אגרת התשובה פרק ד'

מ"ש כי חלק ה' עמו וכו' חלק משם הוי' ב"ה כדכתיב ויפח באפיו נשמת חיים ומאן דנפח מתוכו נפח וכו'. ואף שאין לו דמות הגוף וכו' ח"ו. אך דברה תורה כלשון בני"א. כי כמו שיש הפרש והבדל גדול באדם התחתון עד"מ בין ההבל שיוצא מפיו בדיבורו להבל היוצא ע"י נפיחה. שביוצא בדיבורו מלובש בו כח וחיות מעט מזעיר והוא בחי' חיצונית מנפש החיה שבקרבו. אבל ביוצא בכח הנופח דמתוכו נפח מלובש בו כח וחיות פנימי' מבחי' הנפש החיה וכו'. ככה ממש עד"מ המבדיל הבדלות לאין קץ. יש הפרש עצום מאד למעלה בין כל צבא השמים ואפי' המלאכי שנבראו מאין ליש וחיים וקיימי' מבחי' חיצונית החיות והשפע שמשפיע א"ס ב"ה להחיות העולמות ובחי' זו נקראת בשם רוח פיו עד"מ כמ"ש וברוח פיו כל צבאם והיא בחי' חיות המלובשת באותיות שבעשרה מאמרות (שהן בחי' כלים והמשכות וכו' כמ"ש בלק"א ח"ב פי"א). ובין נשמת האדם שנמשכה תחלה מבחי' פנימי' החיות והשפע שמשפיע א"ס ב"ה כמ"ש ויפח וכו' ואח"כ ירדה בסתר המדרגה ג"כ ע"י בחי' האותיות שבמאמר נעשה אדם וכו' כדי להתלבש בגוף עוה"ז התחתון.

in the passage, "For part of G-d is His people..." a part of the Tetragrammaton, the Ineffable Name. We find, "He breathed into his nostrils the breath of life," and, we are told, "Who exhales, does so from within ..." Though He has no bodily form ..., G-d forbid, the Torah does "Speak in the language of men."

There is a vast difference in the case of mortal man between the breath issuing from his mouth while speaking and the breath of forceful blowing. When speaking there is embodied within the breath only the smallest amount of the speaker's power and life-force, and even that is only of the superficial aspect of the soul that dwells within him. But when he blows with force, he blows from deep within himself. That breath embodies the internal power and life-force of the vivifying soul...

Precisely so in the analogy of Creation, allowing for the infinite differentiations involved, these two profoundly different states exist. All the hosts of heaven, even the spiritual beings like angels, were created ex nihilo. They derive their existence from the external aspect of the life-force issuing from the Infinite (En Sof) to vitalise creation. This external aspect of the life-giving power is called the "Breath of His mouth," as it were, in the verse "By the breath of His mouth all their hosts." This is the creative power embodied in the Ten Utterances (that are instruments for this power and the extension of the power ... as explained in Likutei Amarim II, ch. 11).

In contrast, the soul of man derives initially from the internal of the life-force and flow issuing from the Infinite, as in the verse quoted above, "He breathed ..." Subsequently it descended through ever more concealing planes, also through the letters in the Utterance, "Let us make man ..." in order that the soul could eventually be invested in a body in this inferior physical world.

(15) שער היחוד והאמונה ריש פרק ז'

ובזה יובן מ"ש בזהר הקדוש דפסוק שמע ישראל הוא יחודא עילאה וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הוא יחודא תתאה כי ועד הוא אחד בחלופי אתון כי הנה סיבת וטעם הצמצום וההסתרה הזה שהסתיר והעלים הקדוש ברוך הוא את החיות של העולם כדי שיהיה העולם נראה דבר נפרד בפני עצמו הנה הוא ידוע לכל כי תכלית בריאת העולם הוא בשביל התגלות מלכותו יתברך דאין מלך בלא עם פי' עם מלשון עוממות שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך כי אילו אפילו היו לו בנים רבים מאד לא שייך שם מלוכה עליהם וכן אפילו על שרים לבדם רק ברוב עם דווקא הדרת מלך ושם המורה על מדת מלכותו יתברך הוא שם אדנות כי הוא אדון כל הארץ ונמצא כי מדה זו ושם זה הן המהוין ומקיימין העולם להיות עולם כמות שהוא עכשיו יש גמור ודבר נפרד בפני עצמו ואינו בטל במציאות ממש כי בהסתלקות מדה זו ושם זה ח"ו היה העולם חוזר למקורו בדבר ה' ורוח פיו ית' ובטל שם במציאות ממש ולא היה שם עולם עליו כלל והנה גדר ובחי' שם עולם נופל על בחי' מקום ובחי' זמן דוקא בחי' מקום הוא מזרח ומערב צפון דרום מעלה ומטה בחי' זמן עבר הוה ועתיד.

With the above in mind, we may now understand the statement in the holy Zohar, that the verse Shema Yisrael is Yichudah Ilaah ("higher level Unity"), and Baruch Shem K'vod Malchuto Leolam Vaed is Yichudah Tataah ("lower level Unity"). For Vaed is Echad through the substitution of letters.

The cause and reason for this Tzimtzum and concealment that the Holy One, blessed be He, obscured and hid the life-force of the world, to make the world appear as an independently existing entity [is as follows]: It is known to all that the purpose of the creation of the world is for the sake of the revelation of His kingdom, may He be blessed, for "There is no King without a nation." The word am (nation), is related etymologically to the word ommemot (concealed, dimmed), for they are separate entities, distinct and distant from the level of the king. For, even if the king had very many sons, the name kingdom would not apply to them, nor even to nobles alone. Only "In a multitude of people is the glory of the king."

The name which indicates the attribute of His Malchut (Kingship, Royalty), may He be blessed, is the name Adnut (Lordship), for He is the "Lord of the whole earth." Thus, it is this attribute and this Name which bring into existence and sustain the world so that it should be as it is now, a completely independent and separate entity, and not absolutely nullified. For with the withdrawal of this attribute and this Name, G-d forbid, the world would revert to its source "In the word of G-d" and "The breath of His mouth" and would be completely nullified there, and the name "world" could not be applied to it at all.

The term "world" can be applied solely to that which possesses the dimensions of space and time; "space" referring to east, west, north, and south, upward and downward, and "time," to past, present and future.

I

16 שבת ע"ז, ב'

אמר רב יהודה אמר רב: כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה. ברא שבלול — לקתית. ברא זבוב — לצירעה. יתוש — לנחש. ונחש — לחפפית. וסממית — לעקרב. היכי עביד ליה — מייתי נדא אוכמא ונדא חיורא, ושלקי להו ושייפי ליה.

On the subject of sores, the Gemara cites a statement referring to one of the methods for healing a sore. Rav Yehuda said that Rav said: Everything that the Holy One, Blessed be He, created in His world, He did not create anything for naught. He created a snail as a remedy for a sore; He created a fly to be crushed and spread as a remedy on a wasp sting; He created a mosquito as a remedy for a snake bite; and He created the snake itself as a remedy for a skin rash; and He created a gecko as a remedy for a scorpion bite. The Gemara explains: How does one implement the remedy? He brings two geckos, one black and one white, cooks them, and spreads the resulting ointment on the affected area.

ז

17 תבוא כ"ח, י'

וראו כל-עמי הארץ כי שם יהיה נקרא עליה ויראו ממך:

Then all the peoples of the earth will see that the name of the Lord is called upon you, and they will fear you.

ח

18 שער האמונה לאדמו"ר האמצעי סוף פרק כ"ז

(וכידוע בהה"מ ז"ל שהגיע בסוף ימיו לזה אחר כל הצומות וסיגופים ועוצם הטהרה וקדושה בעבודה תמה שבמוח ולב בשר דוקא כמו שאמ' בפירוש על מה שהכיר לפועל הכלי 18 מתוך הכלי שהיה סומא בעין א' 19 כו' שא"א להיות זה כ"א במי שיכול להכיר בכל רוחני שבגשם עד כלל' אור החיות האלקי הרוחני שהוא כח ומקור לכל פעולה ובריאה מאין ליש והוא זכה לזה שזהו בחי' התלבשות דראיה הרוחניות לראות בגשמיות גם מסוף העולם עד סופו 20 ולראות העתידות עד שקרוב לנבואה ורוה"ק דהכל ענין אחד כמובן מתוך כל הנ"ל וד"ל):

ט

19 שיר השירים רבה על שיר השירים ה', א'

באתי לגני, אמר רבי מנחם חתניה דרבי אלעזר בר אבונה בשם רבי שמעון ברבי יוסנה, באתי לגן אין כתיב כאן, אלא לגני, לגנוני, למקום שהיה עקרי מתחלה, ועקר שכניה לא בתחתונים היתה,

“I came to my garden” – Rabbi Menahem, son-in-law of Rabbi Elazar bar Avuna, said in the name of Rabbi Shimon ben Rabbi Yosena: It is not written here, “I came to a garden,” but rather “to my garden [legani]” – to My wedding canopy [leginuni], to the place that was the site of My initial appearance. Was not the first appearance of the Divine Presence in the lower realm?

(20) אבות סוף פרק ו'

כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי, בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו. ואומר: יימלה לעלם ועד.

Everything that G-d created in His world, He did not create but for His glory. As is stated (Isaiah 43:7): "All that is called by My name and for My glory, I created it, formed it, also I made it." And it says (Exodus 15:1): "G-d shall reign forever and ever."

(21) ברכות ו', סוף עמוד א'

ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישראל? אין, דכתיב: "את ה' האמרת היום." וכתיב: "וה' האמריך היום", אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם.

Rav Nahman bar Yitzhak continues: Is the Holy One, Blessed be He, glorified through the glory of Israel? Rav Hiyya bar Avin answered: Yes, as indicated by the juxtaposition of two verses; as it is stated: “You have affirmed, this day, that the Lord is your God, and that you will walk in His ways and keep His laws and commandments, and listen to His voice.” And the subsequent verse states: “And the Lord has affirmed, this day, that you are His treasure, as He spoke to you, to keep His commandments” (Deuteronomy 26:17–18). From these two verses it is derived that the Holy One, Blessed be He, said to Israel: You have made Me a single entity [ḥativa] in the world, as you singled Me out as separate and unique. And because of this, I will make you a single entity in the world, and you will be a treasured nation, chosen by God.

אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ".

You have made Me a single entity in the world, as it is stated that Israel declares God's oneness by saying: “Hear, Israel, the Lord is our God, the Lord is One” (Deuteronomy 6:4). And because of this, I will make you a single entity in the world, unique and elevated with the utterance: “Who is like Your people, Israel, one nation in the land?” Consequently, the Holy One, Blessed be He, is glorified through the glory of Israel whose praises are written in God's phylacteries.

***